

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-01-06

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἄνθρωπον ἵνα ἡμεῖς ἀποδοῦμεν ὑμῖν ὅσα ἔχοντες ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἠκούσαμεν ἵνα ἡμεῖς ἀποδοῦμεν ὑμῖν ὅσα ἔχοντες ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἠκούσαμεν

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10594>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Ἐπιτορ Σ. ΜΟΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ 1890.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ὡς ἴδωμεν, λέγομεν, τὸ 1890. Ἄρα γε τὸ νέον τοῦτο ἔτος θὰ ἔχη τὴν συναίσθησιν νὰ μᾶς προικίσῃ μετὰ τὴν συναίσθησιν τῶν σφαλμάτων μας καὶ τὴν ὀρθὴν κατανοήσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἁ δὲ γενέσθαι καὶ ὧν ἄνευ δὲν ὑφίσταται κοινωνία, δὲν προσδεύει λαὸς, δὲν εὐημερεῖ κοινότης; Ἄρα γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ πνεύσῃ ὑγιεινότερος ἀνεμος, θὰ ἐπικρατήσῃ φωτιστικώτερον πνεῦμα, ἀκτίς δὲ ἀληθοῦς φωτὸς θὰ δείξῃ τὸν ὄλεθρον, πρὸς δὲν φερόμεθα καὶ θὰ σπεύσωμεν νὰ εἰπώμεν σ τ ἦ θ ι ! εἰς τὸ ἀκατασχέτως πρὸς αὐτὸν ὁρμῶν κοινωνικὸν ἄρμα; Ἄρα γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ γείνη ἀπόπειρα πρὸς ἀνόρθωσιν, ἢ μᾶλλον πρὸς συγκρότησιν κοινωνιῶν ἀληθῶν, ἔχουσιν ἀρμοδίους ἀρχηγούς, σκεπτομένους, ἐνεργοῦντας καὶ προνοοῦντας περὶ παντὸς καλοῦ καὶ κοινωφελοῦς καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν παντὸς κοινοῦ ζητήματος ἐπιδιώκοντας; Ἀμφίβολον.

Ἐν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ τὸ ὀλέθριον σύστημα τοῦ ν' ἀναμιγνύεται τις εἰς ὅλα, νὰ φωνάξῃ περὶ ὅλων, χωρὶς ὅμως νὰ σκεφθῇ καὶ ἰδιαιτέρως, ἢ νὰ μεριμνήσῃ, ἢ νὰ συνεργασθῇ πρὸς βελτίωσιν ἐνός. Τὰ πάντα ἐγκυκλοπαιδειακῶς διέρχονται πρὸ τῶν ὀμμάτων μας, τὰ πάντα κατακρίνομεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς μᾶς μέλει. Οἱ λαϊκοὶ δύνανται νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς τὰ ἱερατικά των καθήκοντα, καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ διδάσκωσιν εἰς τοὺς λαϊκοὺς τοὺς πολιτικούς νόμους; ὁ ὑποδηματοποιὸς κρίνει τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ὁ ναῦτης τὸ ἔργον τοῦ ξυλουργοῦ. Γινόμεθα τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐιδιότητες δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁρισμένα ἔργα καὶ ὠρισμένα καθήκοντα καὶ ὠρισμένοι ἐκάστου κλάδου ἀρχηγοὶ καὶ ἰθύντορες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ. Ἰδοὺ τὸ μόνον αἷτιον δι' ὃ βασιλεύει τὸ χάος ἢ σύγχυσις ἢ ἀνοικονομησία, καὶ ἢ ἀναρχία.

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ὅλοι φωνάζομεν ἀλλ' οὐδεὶς μεριμνᾷ. Ὁ λαὸς ρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς κληρικούς, οἱ κληρικοὶ λέγουσιν ὅτι πταίουν καὶ οἱ λαϊκοὶ καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειώνει τὸ πρᾶγμα. Διατὶ ὁ Ἀρχιερεὺς νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἱερέως τοῦ ἀφοῦ πταίει

καὶ ὁ λαὸς εἰς τοῦτο; Περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων φωνάζουν ἀμφότεροι. Ὁ λαὸς λέγει—πρέπει τοῦτο, πρέπει ἐκεῖνο.—ὁ Κληρὸς λέγει—ἀνάγκη τοῦτο, ἀνάγκη ἐκεῖνο.—Πρέπει νὰ καταβάλῃτε σεῖς—φωνάζουν οἱ μὲν.—πρέπει νὰ καταβάλῃτε καὶ σεῖς—φωνάζουν οἱ ἄλλοι. Καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειώνει τὸ ζήτημα καὶ ἀναπαύονται μακαρίως καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. Ποῦτος θὰ εὐρεθῇ ἄρα γε νὰ διορίσῃ δι' ἕνασπον ζήτημα εἰδικούς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὸν ἔργον νὰ ᾔηεν ἢ διευθετήσῃς μόνου τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθεισομένου ζητήματος; Κράτος, χώρα, πολιτεία, ἢ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ἀναμιγνύονται ὅλοι εἰς ὅλα, δὲν ὑπάρχουν εἰδικότητες καὶ δὲν καταγίνεται ἕνασπος εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἐτάχθη, ρέπει ἀναμφιβόλως πρὸς ὄλεθρον. Καὶ ὁ πλέον δὲ ἀδιάφορος θεατὴς καὶ ξένος ὅλως τῶν ὠφελειῶν ἢ τῶν ὀλεθρῶν τῆς τῶν αὐτῆς πολιτικῆς μας, ἀνριψῆ βλέμμα, θ' ἀνακαλύψῃ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μεγάλης ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ δυστυχίας, συνεπειᾶς τῆς ἐλεεινῆς ἐν πᾶσιν ἀναρχίας ἢ πολυαρχίας, ἧς ἕνεκα παραλύει πᾶν κοινωνικὸν ζήτημα.

Εἶπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὡς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἐπιδικώμενον λιμένα πλοῖον ἄνευ πηδαλιούχου, ἀδύνατον νὰ προσδεύσῃ καὶ εὐημερήσῃ κοινωνία, τῆς ὁποίας αἱ ὑποθέσεις δὲν διευθύνονται ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν, πρὸς τοῦτο τεταγμένων. Εἶπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ κυριώτερα τῶν κοινωνικῶν μας ζητημάτων, τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν, ἀδύνατον νὰ διευθετηθῶσι χωρὶς νὰ διορισθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ. Οὕτω φρονοῦμεν ἡμεῖς, εὐχόμεθα δὲ, τὸ 1890 ἔτος, ἢ νὰ διαφεύσῃ ἡμᾶς, δηλαδή νὰ ἴδωμεν τὴν διάρρύθμισιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων μας καὶ ἄνευ τοῦ σχηματισμοῦ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς, ἢ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἡμᾶς δηλαδή νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε πράγματι ἀναγκαῖα ἢ τοιαύτη Ἐπιτροπὴ. Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὸ 1890.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ 1889 ΕΤΟΥΣ.

Μία ἐπισκόπησις τοῦ ἀφιπεύσαντος ἔτους εἶνε ἀναγκαῖα καθὸ συνήθης. Τὸ 1889 ἔτος ἦτο κᾶπως στεῖρον εἰς τὰ πο-

λιτικά, φρουρουσῆς τῆς ἐνόπλου εἰρήνης. Ἀργόμενου τοῦ ἔτους τοῦτου εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων, ἀλλὰ τσαχύτην εἶχον πεποίησιν εἰς ὅσα ἔλεγον, ὡσεὶ συγχρόνως ἐψήφισον μεγάλα ποσὰ πρὸς ἐξοπλισμούς. Ἐνοπλος λοιπὸν εἰρήνην εἶχε χαιρετίσῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους, ἢ αὐτὴ ἦτις καὶ τὸ ἀπεχαιρέτισεν ἤδη.—Περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου (18) ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὀπρίγκηψ διάδοχος τῆς Αὐστρίας, γυναικὸς ἕνεκεν. Κατὰ Μάρτιον ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος παρητήθη τοῦ θρόνου χάριν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου.—Κατὰ Ἀπρίλιον ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εἰς ἣν ἐθαυμάσθη ὡς ὀδοῦν τοῦ κόσμου θαῦμα ὁ πύργος Ἀϊφελ.—Περιηγήσεις βασιλέων αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ἐγένοντο κατὰ Μάιον.—Ἡ βασιλόποις Ἀλεξάνδρα ἀνεχώρει ἐξ Ἑλλάδος ἀπερχομένη εἰς τὸν νυμφίον τις καὶ προὔπεμπο μετὰ πομπῆς καὶ εὐχῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.—Ἐπίσης κατὰ Μάιον ἐγένετο ἐναρξὶς τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, ζητηθείσης τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ μερίδας τινὸς τῶν δυσηρησμένων.—Τὴν 6 Μαΐου ἐπεδιβάζετο ἐκ Λάρνακος ἡ πρεσβεία κατευθυνομένη εἰς Ἀγγλίαν.—Κατὰ Σεπτέμβριον ὑπέσρεψεν ἡ βασίλισσα Ναθαλία εἰς Σερβίαν, παρ' ὀλίγον δὲ ἐγένετο περιπλοκάς ἐν Σερβίᾳ ἢ ἐπάνοδος τῆς.—Κατὰ Ὀκτώβριον (15) ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ προσφιλοῦς πάσης ἑλληνικῆς καρδίας διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, Σοφίας, καὶ τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη μετ' ἱεροτελεσιῶν ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ γωνίᾳ.—Τὰ κρητικά δεινούνται καὶ οἱ ἠρωικοὶ Κρήτες κακοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσρέυσαντος τουρκικοῦ χειμάρρου.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ὑποσρέφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰ ἴδια διὰ Κων)πόλεως.—Κατὰ Νοέμβριον καθρέθη δι' ἐπαναστάσεως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρος, ὅςτις καὶ ἀπεπέμφθη τῆς Βρασιλίας ἀφίχθεις εἰς Πορτογαλίαν ἐν Βρασιλίᾳ δὲ ἐκηρύχθη δημοκρατία.—Περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἀνεφύη ἕρις τις μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλίας περὶ τινος ἐκτάσεως τῆς δυσμικῆς Ἀφρικῆς, ἣν ἠθέλησε νὰ καταλάβῃ ἡ Πορτογαλία.—Ἐπίσης κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐπροίκισε καὶ ἡ Πύλη τὴν Κρήτην διὰ φερμανίου, ὅπερ κατετάραξε τὴν Εὐρώπην σύμπασαν.—Ἀρχομένου δ' ἤδη τοῦ νέου ἔτους ἐπανελήθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων αἱ εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις, πλὴν, ζοφερόν νεφάλον ἐν τῷ πολιτικῷ ὀρίζοντι θεωρεῖται ἢ Κρήτη, ἢ τύχη τῆς ὁποίας, κατόπιν τοῦ περιβοήτου φερμανίου, ἐλπίζεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ διότι κατεκρίθη τοῦτο ὑπ' ὅλων τῶν Δυνάμεων.

Ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει παρέδωκε τὰ σκήπτρα τὸ ἐκπνεύσαν ἔτος εἰς τὸ ἀρξάμενον, ὅπερ ἀγνώστον τί κομίζει ἡμῖν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δια τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται ἡ «Σάλπιγξ» εἰς τὸ ἑβδόμον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Πεποιθότες εἰς τὰς ἠθικάς καὶ ὑλικὰς ὑποστηρίξεις τῶν, ὑφ' ὧν εὐνοεῖται τὸ ταπεινὸν φύλλον μας, εἰτερογόμεθα μετὰ θάρρους εἰς νέον ἔτος· ἡ μόνη δ' εὐχὴ καὶ προσπάθειά μας εἶνε νὰ τηρήσωμεν τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνεξάρτητον πολιτικὴν, τὴν αὐτὴν ν' ἀκολουθῶμεν ἐλευθερίαν, τὸ αὐτὸ σύστημα, καὶ μεγαλειτέραν νὰ καταβάλωμεν προσπάθειαν περὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φύλλου καθ' ἑλπίαν καὶ περὶ τὴν ἐντελεστέραν ὡς οἶόν τε ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀκανθῶδους καὶ λεπτοῦ καθήκοντός μας. Ἄλλ' ἐπίσης εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν συναισθανθῶσι τὸ ἀδικον τοῦ νὰ δέχωνται ὀλόκληρον ἔτος τὸ φύλλον, νὰ ὑφιστάμεθα δαπάνας τυπωτικάς, πρὸς βελτίωσιν τοῦ φύλλου καὶ ταχυδρομικὰς καὶ ἐπὶ τέλους νὰ μὴ ἐννοῶσι νὰ πληρῶνσι τὴν γλίσγραν συνδρομῆν των. Ἡ συνδρομὴ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐπενθυμίσωμεν ὅτι εἶνε προπληρωτέα.

* *

Ὅτε προχθὲς ἐγράφομεν ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπισκεφθῆ καὶ ἡμᾶς ἡ Ἰνφλουέντζα, δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι τὴν ἐπιούσαν θὰ ἠκούομεν τόσον πολλὰ κρούσματα. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐὰν ἦτο θανατηφόρος ἡ ἀσθένεια αὕτη, εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπέζων. 100—200 ἄνθρωποι εἰς Λεμησσόν. Οὐδεμία οἰκία ἔμενεν ἀπρόσβλητος, οὐδεὶς σχεδὸν ἔμενεν ἀσχετίστος μετὰ τὴν Κυρίαν αὐτὴν. Εὐτυχῶς μέχρι σήμερον οὐδὲν συνέβη ἀπευκταῖον ἐκ ταύτης, ἐλπίζομεν δὲ καὶ νὰ μὴ ἀναγράψωμεν τοιοῦτον.

Ὁ κοινὸς λαὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν καὶ ἴδιον ὄνομα. «Μᾶς ἐπίασεν ἡ Φλουρέντζα» ἀκούει τις δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

* *

Ἐν τῷ χωρίῳ Πισσουρίῳ κλέπτῃς εἰσηλθεν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐκεῖ εὐρισκομένου πρὸς φόρτωσιν χαρουπιῶν συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Μορίδης καὶ κρυβείς, ἐπερίμενον αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐξ ἄλλης οἰκίας καὶ ἀφοῦ κατακλιθῆ νὰ ἀρπάσῃ τὰ χρήματα, αἴτινα πάντοτε μετ' ἑαυτοῦ ἔφερον ὁ κ. Μορίδης καὶ νὰ φύγῃ. Ἄλλ' εὐτυχῶς ὁ κ. Μορίδης, παθῶν ἀπὸ γαλαῶς, αἵτινες εἶχον ἄλλοτε κρυβῆ ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ δωματίῳ του καὶ τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν, συνείθισε πρὶν κατακλινεῖται νὰ ἐξετάσῃ καλῶς μήπως ὀπισθεν ἢ κάτωθεν τῶν ἐπίπλων ἐχώσθη γαλῆ τις. Ἐπιστρέφει λοιπὸν λίαν ἀργὰ εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ προβαίνει εἰς τὴν συνήθη ἔρευναν, ὅτε ἀνακαλύπτει ὅτι ὑπὸ κλίνην τινὰ εὐρίσκεται ἄνθρωπος. Τὸν φωνάζει πλὴν δὲν ἀπαντᾷ· ἐξέρχεται λοιπὸν, δένει ἐξωθεν τοὺς κρίκους τῆς θύρας

καὶ καλεῖ καὶ ἄλλους εἰς βοήθειάν του. Ὁ κλέπτῃς ἔσωθεν ἀσφαλίζει τὴν θύραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐξέρχεται καὶ κατορθοῖ ὁ κ. Μορίδης νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, αἵτινες καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν φυλακὴν. Ἰδοὺ μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γαλῆ γίνεται αἴτιον νὰ σωθῆ ἀπὸ μιᾶς κλοπῆς, ἴσως δὲ καὶ θανάτου ὁ ἄνθρωπος, διότι ὁ κλέπτῃς ἐκράζει καὶ μάχαιραν.

Ἐκφορτωτικά, ὀηλωτικά (μανφέστα, ὀρδία) καὶ φορτωτικά εὐρίσκονται τετυπωμένα ἐπὶ λαμπροῦ καὶ παχέος χαρτοῦ ἐν τῷ τυπογραφίῳ «Σάλπιγξ». Ἐπίσης ἐκτυποῦνται μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας γραμμάτια παντὸς εἶδους, ἐνοικιαστήρια μετ' ὅλων τῶν νομικῶν ὀρων, ἐπικεφαλίδες, ἐπισκεπτήρια κ. λ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκатаβατικάς.

* *

Ἡ Ἰμφλουέντζα κατώρθωσεν ὥστε τὸ θέατρόν μας νὰ ἦνε κενὸν κατὰ τὰς παραστάσεις. Εἰς τὸ τὴν ἐσπέραν ὅμως ταύτην διδαχθῆσόμενον πατριωτικὸν δράμα «Ἄρματωλοὶ καὶ κλέφται» ἐλπίζεται ὅτι θὰ συρρεύσῃ πολλὰ.

* *

Ὀλίγαι βροχαὶ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο ἐγλύκαναν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐβοήθησαν σπουδαίως τὴν βλάστησιν, ἥτις ἐκωλύθη ὡς ἐκ τοῦ φύχους καὶ τῶν παγετῶν.

* *

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἡ Α. Π. ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἀπέρχεται εἰς Λάρνακα διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ, ἐὰν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ καιρὸς.

* *

Καὶ ἕτερα κλοπὴ διεπράχθη ἐν τῇ Μητροπόλει ἐνταῦθα. Ἄγνωστος καὶ εἰς ἄγνωστον ὥραν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ κιβωτίου τοῦ πανοσιωτ. Ἐξάρχου τῆς Μητροπόλεως περὶ τὰς 32 λίρας ἀγγλικὰς. Ἡ κλοπὴ ἐγνώσθη χθὲς τὴν πρωΐαν, ἐγένετο δὲ ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν.

* *

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἀξιότιμοι Πολῖται τῆς πόλεως Λεμησσοῦ, ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ συνέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 7ην Ἰανουαρίου, τὴν 2 ὥρ. μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου Ἀγ. Νάπας, ὅπου ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου θέλει ἀνακοινώσῃ τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν θρόνον τὸν Κιτιέων.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως τῆ 5ῃ Ἰανουαρίου 1890.

* *

Ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωτέρω ἀντίγραφον ἐγκυκλίου τοῦ ἀρχιεπιστοῦ πρὸς τοὺς διοικητὰς τῆς νήσου.

Κύριε Διοικητὰ τῆς Ἐπαρχίας...

Ἀναφορικῶς τῆς ἀποφασιστικῆς 3 Ἰανουαρίου 1888 ἐγκυκλίου μου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς πληροροήσω ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ ἀλλαγῆς εἰς τὴν νομισματοκυκλοφορίαν, ἥτις θὰ σταματήσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ταλλήρων Μαρίας Θερεσίας καὶ Κελονάτων, πενταρῶν καὶ ἑξαρῶν καὶ ἐν γένει τῶν γαλκίνων νομισμάτων, πιθανὸν δὲ νὰ καταβληθῆ προσπάθεια ὅπως εἰσαχθῶσι ταῦτα εἰς Κύπρον.

Ἔσεται ὅθεν καθήκόν σας νὰ προειδοποιηθῆτε τοὺς ταμίαις, εἰσπρακτοράς καὶ ἐν γένει τοὺς χωρικοὺς ὅπως λάβωσι λίαν αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῆς λήψεως νομισμάτων, ὧν ἡ κυκλοφορία δὲν ἀναγνωρίζεται ἐν Κύπρῳ, τὰ δὲ μέτρα ταῦτα δέον νὰ ληφθῶσι ἀμέσως.

(Ὑπογ.) I. A. ΣΟΥΤΕΓΧΑΜ

ἀρχιλογιστῆς.

* *

Ὁ πρῶτον ἀρμοστής τῆς Κύπρου Σὶρ Βιδδωλφ γράφει ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὅτι, μετὰ πολλὰ ἔτη ἀφορα ἡ ἐφετεινὴ πλουσία ἐσοδεία τῆς Κύπρου ὑπισχνεῖται ἐπάνοδον τῆς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς εὐημερίας, ἐπιτρέπει δὲ τῇ κυβερνήτῃ νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους, ἀφοῦ μάλιστα ἀπεσβέσθη ἐντελῶς τὸ πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων γρέος.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βιδδωλφ λαβὼν ἀφορμὴν, ἔγραψε μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὁ Ἰέλβερωτ. «Ἡ Κύπρος ἀνοίγει εὐρὴν στάδιον εἰς ἐπασχολῆσιν κεφαλῶν πρὸς βιομηχανικοὺς σκοποὺς, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς δ' αὐτῆς θέσεως θὰ καθίστατο ταχέως εὐημεροῦν τμήμα τοῦ κράτους. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ κεφάλαια μένουσιν ἀδρανῆ, θὰ ἠδύναντο δὲ νὰ ἐπασχοληθῶσιν ἐπικερδῶς ἐν Κύπρῳ. Ὁ ἐξαιρετός τῆς Κύπρου εἶνος χρήζει μόνον συστηματικῆς καὶ βελτιονομικῆς κατασκευῆς, ἵνα καταρῆ περίφημος. Καὶ τα σιτηρὰ εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐν γένει τὸ ἔδαφος εἶνε παραγωγικώτατον ἄλλ' αἱ βιομηχανίαι τῆς νήσου χρῆζονται ἀναπτύξεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλῶν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Σὶρ Βιδδωλφ δὲν ἐγράφη ἐπὶ ματαίῳ».

* *

Τελουμένων κατ' οἶκον αὐριον Κυριακῆ τῆ 3 μ. μ. ὡς τῶν γάμων τῆς

ΑΜΑΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

καὶ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΗ

παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσθε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας σας. —

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

* *

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ τὸ ποταμοῦ Γερασόγιας καὶ ποταμοῦ Μονῆς ἀπωλέσθη δέμα ἐκ διαφόρων λευκῶν φορεμάτων, καὶ τινῶν ἄλλων, 20—25 τεμαχίων, καὶ ἐξ 100 δρ. λουλακίου, καὶ τινῶν βιβλίων καὶ δύο ἐπιστολῶν διευθυνομένων οὕτω πως: Κεν Χριστοφῆν παπᾶ Χαραλάμπου καὶ Παναγῆν χ' Παναγῆ εἰς Χερροκωιτῶν. Παρακαλεῖται λοιπὸν θερμῶς ὁ εὐρῶν αὐτὰ νὰ τὰ φέρῃ πρὸς με καὶ θ' ἀνταμείψω αὐτὸν ἐπαξίως.

Λεμησσοῦ 5 Ἰανουαρίου 1890.

Γρηγόριος Παπαδόπουλος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

ΛΑΡΝΑΞ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ ὥραν 3ην μετὰ μεσημβρίαν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιότιμου κ. Γ. Α. Βοντιτζιάνου μετὰ τῆς εὐημένης Δε-

σπαρμένης Αρετής Ν. Γεωργιάδου, ὡν παλαιότερον ἦσαν ὁ ἐκ Λεμεσοῦ ἀξιότ. κ. Γ. Ρωσσίδης μετὰ τῆς πενήθεράς αὐτοῦ εὐγενεστάτης κ. Αὐγούρας Ζ. Περσίδου καὶ ὁ ἀξιότ. κ. Διόφαντος (Θ.)...

Τὸ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κούρτη ἐκ Γαλαξειδίου πλαιαρχούμενον Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀνόματι «ἄγιος Νικόλαος» ἐξώκυλε εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ ἁγίου Σεργίου. Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐσώθη.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Μὴ χειροτέρα! Ἄλλοτε ἠκούσαμεν τοὺς φραγμασιόλους καὶ τοὺς ἐθαιρούσαμεν ἀντιχρίστους, ὅταν δὲ μᾶς ἔλεγον ὅτι ὁ δεῖνα εἶνε μασσόνας ὀλίγον ἐδίπε γὰ κάμνομεν καὶ τὸν σταυρὸν μας. Τώρα ἠρώθημεν γὰ βλέπωμεν καθ' ἐκάστην τοιοῦτον...

Εἰς περίεργος.

Σ. Σ. Ὅτι ὁ μασσωνισμὸς εἶνε μὴ ἀπλή Ἑταιρία σκοπὸν ἔχουσα τὸ καλὸν ὑπὸ τε μερικῆν καὶ γενικῆν ἐτοίμην, καὶ ὅτι οὐδόπως ἡ Ἑταιρία αὕτη ἐτηροῦσιν τὴν θρησκείαν τῶν μελῶν της, αὐτὴ δυνάμεθα γὰ γνωρίζομεν ἐξ ὅσων περὶ αὐτῆς ἀνεγνωμεν...

Βαρύσια 4)16 Ἰανουαρίου 1890.

Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς τὴν Ἰην τοῦ νέου ἔτους ἔλαβ' ἡμεῖς ἄνωγον ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ὁ πρὸ ἡμερῶν μελετώμενος ὑπεργενετικὸς χορὸς ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικῶν κατιστημάτων. Ἡ Αἴθουσα ἦτο λιμιτρῶς φωταγωγημένη καὶ κεκοσμημένη...

Π.

Ἀστρομερίτης τῆ 1ῆ Ἰανουαρίου 1890.

Τὴν νύκτα τῆς 21ης λήξαντος περὶ τὸ μεσοκύτιον συνέβη ἐνταῦθα πυρκαϊά, ἣτις παρ' ὀλίγον γὰ προξενήθη ἀνυπολογίστους ζημίας. Βέβηλος χεῖρ ἐβαλε πῦρ εἰς τὸν παρὰ τὸ χωρίον γράκτην τοῦ Σολομῶντος Χ' Ἀργυροῦ...

σίας, δι' οὗ ἠνέρθησαν πολλοὶ τῶν κατοίκων καὶ ἀπέθανον τὸ πῦρ. Φαντασθε φίλοι ἀγαπητοὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἀνθρωπομόρφων ἐκείτων, τῶν μοιρῆν μόνον ἀνθρώπου ἔχόντων...

N. Π.

Ἐπίκουρος ἦν καὶ πάλιν ἀνακρίνεται μετὰ πύροδο πολλοῦ χρόνου, ὁ διδάσκαλος ΠΕΡΩΝ καὶ Α. Ἰερειδῆς πρὸς βεβαίωσιν τῶν γραφομένων μας ὅτι ὁ δημοσιογραφικὸς ἀπλῶς πῶτος καθιστᾷ γλωσσὴν πολλῶν τῶν σχολαστικῶν...

«Ὁ Κύριος πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι (γράφει) ὑπ' ὄψιν ἔχων σύντομον μου διατριβὴν μνημονεύουσαν τὸν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Περῶν ἀνακριδῶς χορηγηθέντα λέοντα. Μνημονεύουσαν τὸν λέοντα ἐξάφρητα. «Τὸν χορηγηθέντα ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ.» Λαμπρά. «Ἀνακριδῶς χορηγηθέντα» ἐξάφρητα. Ὡς γράφωμεν «ἀνακριδῶς δημοσιεύσαν» ἢ «ἀνακριδῶς διαδοθεῖσαν», διὰ τὴν γὰρ μὴ γράψωμεν καὶ «ἀνακριδῶς χορηγηθέντα» ἢ «ἀνακριδῶς πωληθέντα»...

Ἀπορρομὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης σφαλέραις ἰδέα ὅτι οἱ Μασσῶνοι εἶνε ἀθηρητικοὶ, ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τινος περιοδικοῦ τὰ κατωτέρω περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ταύτης Ἑταιρίας.

ΠΕΡΙ ΦΡΑΜΜΑΣΟΝΩΝ (Franc-maçons)

Ἡ ἑταιρία τῶν Φραμματοῶν θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρχαιοτέρων τῶν τῆς ἐρηλίου ἑταιριῶν. Πολλὰς δὲ καὶ διαφόρους ὑπέστη περιπετείας κατὰ διαφόρους καιροὺς, μάλιστα διωκομένη ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων ὡς δῆθεν ὑποκακίστα τὰ βίαια τῶν ἐπικρατουσῶν θρησκείων καὶ αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς τάξεως...

Ὁ Λεονάρδος καὶ ἄλλοι τινὲς, εὐρίσκοντες ὁμοιότητά τινα μεταξὺ τῶν μακονικῶν ἐθιμοταξιῶν καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἰσίδος καὶ Ἐλευσίνος, ὑπέλαβον τὴν ἑταιρίαν ταύτην ὡς ἀπύχιστον τῆς τῶν γυμνοσοφιστῶν φιλοσοφίας ἄλλοι δὲ, ὡς ὁ Αὐλάνδος, καὶ τοὶ μὴ ἀνοούμενοι τὴν ὁμοιότητα ταύτην, φρονούσιν ὅμως ὅτι ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπὸ τινος ἑταιρικῆς ἢ σωματικῆς πρακτικῶν τινῶν τεκτονῶν, εὖ τὴν σύστασιν ἀναφέρει ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Η'. ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ὅτε ἑταιρία τις ἀρχιτεκτονῶν καὶ τεκτονῶν, ἐγκαταλίπουσα τὴν Γαλλίαν, μετέβη καὶ ἀποκατεστάθη εἰς Ἀγγλίαν. Ὑπάρχουσι καὶ τινὲς δι' ἑταίριας αὐτῆς ἐστῆθη κατὰ πρῶτον ἐν Αὐθίνῳ ἀπὸ τοῦ περιφήμου Κρομβέλου ἐν ἔτει 1648 ἄλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ὀλιγὸς ἐσφαλμένη, διότι εἶνε βεβαίον ὅτι ἐν 1. αἰῶνα ἡ τῶν Μασσῶνων ἑταιρία οὐ μόνον ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ τοσαύτης τιμῆς ἀπέλαυεν, ὥστε ὁ ἀδελφὸς τοῦ τότε βασιλέως Ἀλδερνίου πρίγκιψ Ἐδουίνος ἐξηλέχθη πρόεδρος αὐτῆς. Εἶνε ὡσαύτως βεβαίον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1277, ὅτε ὠκοδομεῖτο ὁ περίφημος τοῦ Στρασβούργου ναὸς διεύθυνε τὴν ἐργασίαν ταύτην ἑταιρία, ἣτις εἶχεν ἰδιαίτερον κανονισμὸν κατὰ τὸν σκεπτικὸν καὶ τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλας τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς ἄλλα κράτη ἐδρευούσας ἑταιρίας. Ἀλλὰ ἡ τῶν κυρίως λεγομένων Μασσῶνων τῶν καὶ μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, εἶτε λαθραίως εἰς διάφορα τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἄλλων μερῶν κράτη, ἐγνωρίσθη ἰδίως, καὶ μάλιστα ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸν 14. αἰῶνα, ὅτε ὅλοι οἱ λόρδοι καὶ μεγιστάνες ἤσαν μέλη τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἣτις ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητος Ἑρρίκου τοῦ Στ'. καθηργήθη διὰ βουλευμάτων τοῦ Παρλαμεντοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἑρρίκος μάλιστα ἀναβὰς τὸν θρόνον ἠμέρωσε τὸ βούλευμα, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τῆς ἑταιρίας, κατεγράφη μέλος αὐτῆς, καὶ, ὡς λέγουσι, συνέταξεν ὁ ἴδιος τὴν ὑπὸ τοῦ Λοκίου ἐκδοθεῖσαν καὶ σχολιασθεῖσαν κατὰ τὴν τῶν Μασσῶνων. Τῷ 1500 ἔπει τὸ τάγμα ταῦτο διατέλει ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, εἶτα δὲ τῆς Μελίτης εἶχε λαμπρὰν λέσχην (LOGE) καὶ ἐξέδωκε τοὺς κανονισμοὺς τοῦ (CEREMONIES RELIGIEUSES, TOM. X.) Τῷ 1502 Ἑρρίκος ὁ Η'. βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐκνήρθη προστατῆς τῆς ἑταιρίας καὶ ἐσύστησεν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀνακτόροις τὴν λέσχην τῆς συνεδριάσεως. Οἱ δὲ πρῶτοι τῆς αὐτῆς ὑπάλληλοι ἐποιοῦν τὰς ἀρχαιοτάτας τῆς Μασσωνικῆς ἑταιρίας, καὶ αὕτη ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ὀδηγούμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως μὲ μὲγάλην παράτασιν καὶ ἐν μασσωνικῇ στολῇ ἔθεσε τὸν πρῶτον λίθον τῆς μνησῆς τοῦ Οὐεστμινστέρου. Τὸ δὲ 1561 ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ' ἐπέδωκε διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ἀπηγόρευσε τὰς συνεδριάσεις τῆς ἑταιρίας μετὰ ταῦτα ὅμως ἐπέτρεψε πάλιν αὐτὰς πλὴν ἐκτοτε παρακμαζούσα ἤρχισε γὰρ ἐλαττοῦται μέχρι τοῦ ἔτους 1719 ὅτε ἐκλεχθεὶς ἀρχηγὸς (GRAND MAITRE) Γεώργιος ὁ Παῖνος, ἔδωκε δυνάμεις εἰς τὴν ἑταιρίαν, συνέταξε νέους κανονισμοὺς, διοργάνωσε τὰς συνεδριάσεις, συνέλεξε δὲ κατὰ τὰ διάφορα μέρη ἀφορίωντα τὴν ἑταιρίαν χειρόγραφα, καὶ ἐνησχολήθη γὰ συντάξῃ ἐπὶ τῆς βίβου αὐτῶν τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ δόγματα τῆς ἑταιρίας.

Ἀλλὰ τινὲς τῶν λίαν ζηλωτῶν συνεταίρων νομισάντες ὅτι ἡ διατήρησις τῶν χειρογράφων ταύτων βλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρίας, ὡς δυνάμενον γὰ φανερώσασθαι τὰ ἀπόκρυφα αὐτῆς, ἔπεισαν τὸν ἀρχηγὸν γὰ ἐξερῆσθαι αὐτὰ καὶ οὕτω τῷ 1720 ἔπει τὰ παρέδωκε τῷ πυρὶ. Ἐντούτοις ἡ ἑταιρία ὁσημέραι ἐπακταίνοτο διὰ τὴν ἐπιδομένην εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ τὸ 1725 εἰσῆλθη ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Δερβέντου Οὐατεράνοῦ ἐκλεχθέντος ἀρχηγῶ. Τοῦτον δὲ διεδέχθη τῷ 1735 ὁ Λόρδος Δ. Ἀρνοῦστερος, καὶ τοῦτον τὸ 1738 ὁ Λόρδος Ἀντίνου, ὃν διεδέχθησαν δύο ἑτεροὶ μέχρι τοῦ 1771 ὅτε ἐξελέχθη ἀνώτατος ἀρχὸν ὁ Λόρδος τῆς Χάρτης (DE CHARTRRES) Μ' ὅλας τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ ἀπειλὰς τοῦ Παρλαμεντοῦ, ἡ ἑταιρία αὕτη διεδίδετο καθ' ἐκάστην καὶ ἐπακταίνοτο οὐ μόνον εἰς

τους Παρισίους; αλλά και εις Άλην την Γαλλίαν, ώστε ενώ το 1742 υπήρχον 22 μόνον λέσχαι εντός των Παρισίων, κατά τας αρχάς της επαναστάσεως, ήρθοντο επέκεινα των 700, υπό την διάθεσιν της καλουμένης ή Μεγάλης Ανατολής (GRAND ORIENT). Διαρκούσης της επαναστάσεως οι εν Γαλλία φραυμασόνιοι διέκοψαν τας συνεδριάσεις των, αλλά μετά την έγκαθίδρυσιν της αυτοκρατορίας επανέλαβον αυτές, και μάλιστα προσέφεραν την ανωτάτην προεδρίαν προς τον Ναπολέοντα, όστις δέν εδέχθη μόν αυτην δι' έκυστον, άλλ' ανέθεσεν εις τον αδελφόν του τον βασιλέα Άωσήν.

Η εταιρία αυτή έμπεριέχει 33 βαθμών αξιώματα, και ως βασιλεύσιν ο 33 ευσυτήθη υπό του Βασιλέως της Πρωσίας Φρειδερίκου του Β'.

Το καταστατικόν των φραυμασόνων κατά τον νέον κανονισμόν της Ανατολής έχει ως έρσης:

«Άρθ. 1. Το τάγμα των φραυμασόνων έχει σκοπόν την εξάσκησιν της αγαθοεργίας, την σπουδήν της καθόλου ήθικης, των επιστημών και τεχνών, και την άσκησιν όλων των άρετών.»

«Άρθ. 2. Σύγκεται δε το τάγμα τούτο εξ ανδρών ελευθέρων, υποτεταγμένων εις τους νόμους, και συνεργουμένων εις σώματα κανονισμένα διά γενικών διατάξεων.»

Επιβάλλεται προς τούτους εις τα μέλη μεγίστη έγχεμυθία: έπομένως οι μεμνημένοι δίδουσι κατά την στιγμήν της εις το τάγμα κατατάξεως αυτών τον εξής όρκον:

«Θεε μέγιστε, του Σύμπαντος τέκτων, ο δημιουργήσας «τά πάντα διά της παντοδυναμίας σου, και διά της άπειρου σοφίας σου, κατατάξας αυτά εν μεγίστη άρμογία: «δ' προκίσεας τους ανθρώπους δι' ευχισθήτου καρδίας εν ή διεσπειρας τους σπόρους πασών των άρετών «ίνα εκ της διαγωγής των ανθρώπων αυτών γενώνται «καρποί νοημοσύνης και ευσεβείας. Σύ ο Πανεύσπλαχνος «όστις έκαμες να αισθανθή ο άνθρωπος την της κοινωνίας ανάγκην, νέυσον να παρευρεθής διά της άγι- «ας χάριτός σου εν μέσω ήμών, και παραχώρησον εις «έμέ τον (δείνα) την απαιτουμένην ικανότητα και τά ά- «ναγκαία μέσα προς εκπλήρωσιν του κοινωνικού χρέους, «και των καθήκοντων και χρεών των νυν παρ' έμου ά- «ναδεχομένων, τη ση σμάρξει και διά της άγίας προ- «στασίας σου. Υπόσχομαι και όρκίζομαι ένώπιόν σου, «ώ Παντοκράτωρ Θεε, καθιστάμενος συγχρόνως υπεύθυνος «ένώπιον της σεβαστής των φραυμασόνων αδελφότητος, δι' όσα νυν υπόσχομαι δηλονότι, ουδέποτε να «φανέρωσω εις τινά των βεβήλων τ' άπόκρυφα, μυστή- «ρια, σύμβολα, σημεία, λέξεις, διδασκαλίας, δόγματα, «τελετάς, και λοιπά της εταιρίας, τόσον τά εθιζόμενα «έντός των Λεσχών, καθώς και τά εκτός αυτών εν χρή- «σει. Απεναντίας, θέλω τηρήσει αυστηράν σιωπήν, διά «του στόματος, διά της γραφής, διά των σημείων και «χειρονομιών έπομένως ουδέποτε θέλω κάμνει χρήσιν «της γλώσσης, των χαρακτήρων, συμβόλων ή ιερογλυ- «φικών της εταιρίας, και ταύτα ου μόνον εν τη οικίαι, «άλλά και γράφων, ή έγχεράτων επί λίθων, φυτών, «μετάλλων, ή άλλων όλων ενί λόγω υπόσχομαι ουδέ- «ποτε να φανέρωσω άμέσως ή έμμέσως τά άπόκρυφα «της εταιρίας, ά ήθελον νυν ή ακολουθώς μοι γίνει γνω- «στά. Και ταύτα πάντα υπόσχομαι επί ποινη, εν πε- «ριπτώσει παραβάσεως να μου καυτηριάσωσι τά χείλη «πετυρακωμένου σιδήρου, να μου ακρωτηριάσωσι τας «χείρας, να μου αποσπάσωσι την γλώσσαν, και να κρε- «μάσωσι το σώμα μου εν τινι φραυμασόνων λέσχη δι- «αρκούσης ιεροπραξίας τινος προς αιώναίη της πράξεώς «μου αίσχυνήν και προς παραδειγματισμόν των άλλων. «μετά δε την ιεροπραξίαν να κούσωσι το πτώμα μου, «την δε κόνιν αυτού να διανείμωσιν εις πάσας τας λέ- «σχας της εταιρίας, όπως αφού ίδωσιν αυτήν και τρο- «μάσωσιν άπαντες οι λοιποί συναδελφοί διασκορπίσωσιν «αυτήν εις τον άέρα, ίνα τοιούτω τρόπω διατηρηθή φο- «βερά μνήμη της προσοσίας μου υπ' όλων των συναδέλ- «φων. Σύ δε, δίκαιε Θεε, έτο μοι βοηθός μετά των ί- «ερών ευαγγελίων σου.»

Φέρει δε ή εταιρία αυτή τα εξής συμβολικά ρητά. IN SILENTIO ET SPE FOR TITUDO NOSTRA (Εν σιωπή και έλπίδι ή ίσχυς ήμών). ET TENEBRAE EAM NOS COMPRENDERUNT. (Και σκοτία αυτό ου κατέλαβον).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφο—:

Περί του κρητικού ζητήματος ουδέν καινόν. Ως ειπε πρό τινων ημερών πολιτικός άνήρ εκ των έχόντων ψήφον εν τοις ευρωπαϊκοις διαβουλίαις, αι δυνάμεις, πριν ή προθωσιν εις όριστικώτερον τι διάδημα, περιμένουσι να ιδωσι τί θα πράξωσιν αυτοι οι

Κρητες και εάν θα δεχθώσι το φριμάνιον, ή θ' αντιστάσι κατά της εφαρμογής του. Η έννοια της φράσεως ταύτης είναι σαφής, τα πρακτικά δε πορίσματα δέον να εξαγάωσιν οι Κρητες και ή ελληνική κυβέρνησις.

Εκ της απόψεως ταύτης ενθαύρονται και εινα αι δηλώσεις, ως έποιήσατο προς τινα άντιποκρητήν του «Ημ. Φύλλου» του Βερολίνου ανώτερος λειτουργός της ελληνικής κυβερνήσεως. Κατ' αυτόν, το κρητικόν ζήτημα δέν θα εξαφανισθή εκ του πολιτικού ορίζοντος, έρ' όσον δέν επέλθη διαρκής και εύάρεστος διευθέτησις. Εάν ή Τουρκία δέν διαγράψη το φριμάνιον, ή ελληνική κυβέρνησις θα πολιτευθή ως εν έτει 1866—1867 και θα επιτρέψη την ενέργειαν επαναστατικών κρητικών κομητάων εν Ελλάδι, τότε δε, ως εν έτει 1866, εκατοντάδες και χιλιάδες έθελοντων θα σύφρυσωσιν εις Κρήτην και ή θέσις αυτη των πραγμάτων θα συνεπιφέρη δεινότερας περιπλοκάς.

Μαδριτη 3.—Το ύπουργετον έδωκε την παραιτήσιν του. Η βασίλισσα ανέθεσεν εις τον κ. Σαράσταν να σχηματίση νέον ύπουργετον.

Ρώμη 3.—Ο βασιλεύς Ουμβέρτος έπυσεν εκ του ίππου. Η Α. Μ. δέν έτραυματίσθη.

Λονδίνον 4.—Ο λόρδος Σαλισבורν άναρωρύνει αλλά μεγάλη προφύλαξις είναι αναγκαία.

Η Ίφλουέντζα εξαπλοΐται εις τας επαρχιακάς πόλεις εν Γερμανία Γαλλία και Αυστρία, όπου έλαττοΐται εν ταίς προτενούσαις.

Η αυτοκράτειρα Αύγουστα μάμμη του αυτοκράτορος προσεβλήθη κακώς υπό της νόσου.

Η επιδημία αυξάνει εν Νέα Υόρκη, όπου ο αριθμός των θανάτων εινα υπερβολικός.

Ζανζιβάρ 6.—Ο ταγματάρχης Βίσιαν συνήψε πολύωρον μάχην και έλαβεν εξ έφρόδον και κατέστρεψε τα όχνηρώματα του Βουναχάρι έπαγατών αυτώ πολλήν φθοράν. Οι Γερμανοί άπώλεσαν 15 άνδρας τραυματισθέντας. Ο Βουναχάρι ήδυνήθη να διαφύγη.

Λονδίνον 7.—Ο Χρόνος λέγει ότι ο Λόρδος Σαλισבורν εν διακοινώσει προς την Πορτογαλίαν άπειλει διά της άμέσου διακοπής των διπλωματικών σχέσεων και μάλιστα διά δραστικώτερων μέτρων αν μή ή Πορτογαλία δώση ταχείαν ικανοποίησιν διά τας πράξεις του ταγματάρχου Σέρπα Πίτο.

Επισήμως άγγέλλεται ότι ή Βασίλισσα ει και δύναται άριστά να εκπληροί τα βασιλικά της καθήκοντα πάσχει εκ ρευματισμών και έπομένως δέν δύναται να υποβληθή εις τον κόπον του ναυοίξην αυτοπροσώπως την κοινοβουλευτικήν σύνοδον. Το δημ. συμβούλιον του Δουβλίνου υπέρριψε διά μεγάλης πλειοψηφίας την πρότασιν να προσκληθή ή Βασίλισσα να έλθη εις Δουβλίνον όπως εγκαινιάση το Μουσείον. Οι έθνικοι φοβούνται μή ή προσχώρησις θεωρηθή πολιτική δήλωσις θέτουσα την ενέργειαν υπό την προστασίαν μισητής κυβερνήσεως.

Παρίσιοι 31.—Θάνατοι εν Παρισίοις έδιπλασιάσθησαν, ένεκα της ινφλουέντζας.

Τουρίνον 31.—Εν γεύματι ο ύπουργός των ναυτικών εξέφρασε την εύχην, ίνα εξακολουθούσης της βελτιώσεως της καταστάσεως της Ευρώπης επιτραπή τη Ιταλία να έλαττώση τα βάρη αυτης και να αφιερωθή εις τα κοινωνικά ζητήματα.

Επέρανε λέγων, ότι ή Ιταλία επιθυμει να διατελή εν ειρήνη προς πάντας.

Παρίσιοι 31.—Η Ίφλουέντζα δέν περιόριζεται. Τα νοσοκομεία δέν επαρκουσιν. Οι θάνατοι πολλαπλασιάζονται.

Βερολίνον 31.—Η ινφλουέντζα εξαπλοΐται εις όλην την Γερμανίαν και την Αυστρί-

αν. Γίνονται πολλοί θάνατοι, ένεκα περιπνευμοϊκων περιπλοκων.

Λύσις του 19 αινίγματος Μ5—55.

Λυτήρ: ή δεσποινίς Αικατερίνη Χ. Παυλίδου Ν. Κορταλής. Α. Αντωνιάδης εκ Λευκώσις.

ΑΙΝΙΓΜΑ 20ον.

Είμαι επίτροπος του ήλιου
Επί της σφαίρας της ύδρογειου
Είμαι μονάρχης ένθρονισμένος
Με λαμπρόν ζέμμα σεφνωμένος,
Είμαι πικρότατος των πικρών σφν
Γνωρίζω πλήθος των μουσικών σου,
Με όλον έτι με καταθλίβεις
Μ' άγνωμοσύνην με άνταμείβεις
Μ' όλον τον θρόνον και την σελήν μου
Πολλάκις τέμνεις την κερλήν μου.
Αν και άμέσως γεννάται Άλλη,
Η χείρ σου δ' αυθη την καταβάλλει.
Τι φίλτατα τρέφω εις την καρδίαν
Διά τοσαύτην άχρησίαν!
Διδ και τήκομαι και χυνοΐμαι
Και κατ' όλίγον άπονεκροΐμαι.
Πολλάκις πίπτω πρό των ποδών μου
Κι' άμέσως βρίσκω τον θάνατόν μου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 14ον.

Η ποσότης 2500 γρ. διηρέθη εις δύο άνισα μέρη και έτοκίσθη, του μικροτέρου ποσού τοκισθέντος προς δύο τοις εκατόν περισσότερο του μεγαλειτέρου. Ο επί δύο εκατόν τόκος του μεγαλειτέρου ποσού αύξηθηκε μετά ταύτα κατά εν τοις εκατόν (10%) και ο του μικροτέρου έλαττωθείς κατά 10% έδωκαν όλικόν τόκον κατά εν τέταρτον της αξίας αυτού περισσότερο του πρώτου. Άλλ' εν πάλιν ο επί των εκατόν τόκος του μεγαλειτέρου ποσού ηύξανετο τόσον (κατά 10%) ζωίς να ύποσχη ή του μικροτέρου ποσού έλάττωσιν τινα, τότε ο όλικός τόκος και των δύο μερών θα υπερέβαινε τον πρώτον όλικόν τόκον κατά εν τρίτον της αξίας ούτου. Ποτα εινα τα τοκισθέντα ποσά και προς πόσα τοις εκατόν έκάτερον έτοκίσθη;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία νέα καλά	170—200
δευτέρας ποιότη	150—165
» ζυγισμένα	80—120
ρακή σούμα 19 βαθ. ή οκ. παρ.	50—60
σταφίδες ξηραίν	52—55
σταφίδες βρασταί	42—45
άλευρα της Ανατολής ο σάκκος γρ.	115—120
σίτος το κοιλόν γρ.	18—20
κριθή	9—12
χαρούπια εις τας αποθήκας	90—92
το χαλεπικόν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ύποφαινόμενος είδοποιώ τους συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τους έχοντας σχέσεις με την
Άλεξάνδρειαν και όλην την Αίγυπτον ως και
τους λιμένας, οίτινες εινα εις το δρομολόγιον
Άλεξάνδρειας, ότι αναλαμβάνω να έκτελώ δι'
όλα τα μέρη ταύτα διαφόρους παραγγελίας, να
δέχωμαι ά μαν ά τια και έπιστολάς εξ όσων
χωριών δέν υπάρχει ταχυδρομείον, τας όποιας
αναλαμβάνω έγω να παραδώσω και να έκτελέ-
σω, ταξειδεύων τακτικώς προς ταυτο εις τα δι-
άφορα αυτα μέρη, και έπιστολάς δε μέσον τα-
χυδρομείου να σέλλω έντεΰθεν και λαμβάνω έ-
κείθεν, όπως παραδώσω εις τον προς δν όρον
των, ύποσχόμενος να έκτελώ ταύτα μετά πά-
σης προθυμίας και άκοιθείας.

Ο θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
να ζητήσει ταιαύτας παρα του κ. Πέτρου Χ'
Χαραλαμπου οδός Βικτωρίας.

Λεμεσώ 1 Ιουνίου 1889.

Σταύρος Ματείδης.